

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 27Cpr/6/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112211777
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Sopková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2014:3112211777.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín, samosudkyňou JUDr. Ivetou Sopkovou, v právnej veci navrhovateľky J. B., št. občianky SR, nar. XX.XX.XXXX, bytom J., K. XXX/XX, zast. JUDr. Adrianou Sojkovou, advokátkou so sídlom Dubnica nad Váhom, Námestie Matice Slovenskej 1713 proti odporcovi H. W., bytom F. nad M., J. K. XXX/X, o zaplatenie náhrady mzdy s prísl., takto

rozhodol:

I. Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke náhradu mzdy za obdobie od 01.01.2011 do 15.06.2011 vo výške 1.856,- € brutto, s úrokom z omeškania 9% ročne zo sumy 336,- € brutto od 18.02.2011 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 336,- € brutto od 18.03.2011 do zaplatenia, 9,25% ročne zo sumy 336,- € brutto od 18.04.2011 do zaplatenia, 9,25% ročne zo sumy 336,- € brutto od 18.05.2011 do zaplatenia, 9,25% ročne zo sumy 336,- € brutto od 18.06.2011 do zaplatenia, 9,5% ročne zo sumy 176,- € brutto od 18.07.2011 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke úrok z omeškania vo výške 9,5% ročne zo sumy 160,- € brutto od 18.07.2011 do zaplatenia, 9,5% ročne zo sumy 336,- € brutto od 18.08.2011 do zaplatenia, 9,5% ročne zo sumy 336,- € brutto od 18.09.2011 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Vo zvyšku konanie zastavuje.

IV. Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke náhradu trov konania spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia 703,30 €, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, na účet právneho zástupcu navrhovateľky.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa podaným návrhom domáhala od odporcu zaplatenia čiastky 2 688,- € s úrokom z omeškania 9% ročne zo sumy 336,- € brutto od 18.02.2011 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 336,- € brutto od 18.03.2011 do zaplatenia, 9,25% ročne zo sumy 336,- € brutto od 18.04.2011 do zaplatenia, 9,25% ročne zo sumy 336,- € brutto od 18.05.2011 do zaplatenia, 9,25% ročne zo sumy 336,- € brutto od 18.06.2011 do zaplatenia, 9,5% ročne zo sumy 336,- € brutto od 18.07.2011 do zaplatenia, 9,5% ročne zo sumy 336,- € brutto od 18.08.2011 do zaplatenia, 9,5% ročne zo sumy 336,- € brutto od 18.09.2011 do zaplatenia s odôvodnením, že na základe pracovnej zmluvy zo dňa 16.10.2009 začala počnúc dňom 19.10.2009 pracovať ako čašníčka u odporcu ako svojho zamestnávateľa. Navrhovateľke bol následne doručený úkon odporcu označený ako okamžité skončenie pracovného pomeru datovaný dňom 21.12.2010 z dôvodu porušenia pracovnej disciplíny zvlášť hrubým spôsobom, ktoré malo spočívať v neplnení pracovných úloh a sprenevere peňažnej hotovosti. Následne jej bol zo strany odporcu doručený ďalší úkon, označený ako okamžité skončenie pracovného pomeru

datovaný dňom 30.12.2010 z dôvodu porušenia pracovnej disciplíny zvlášť hrubým spôsobom, ktoré malo spočívať v tom, že navrhovateľka sa po ukončení dočasnej práceneschopnosti od 12.12.2010 do dnešného dňa, t.j. 30.12.2010, opakovane nedostavila na pracovisko. Okresný súd Trenčín rozsudkom zo dňa 13.01.2012 sp.zn. 22C/23/2011 určil, že obidve vyššie popísané skončenia pracovného pomeru odporcom sú neplatné. Zároveň súd odporcu zaviazal na náhradu mzdy navrhovateľke vo výške 96,- € za obdobie od 23.12.2010 do 31.12.2010 s 9% ročným úrokom z omeškania od 18.01.2011 do zaplatenia. Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 20.02.2012. Navrhovateľka dňa 15.03.2012 zaslala odporcovi výzvu na pridelovanie práce, zaplatenie náhrady mzdy a návrh na mimosúdne vyrovnanie. Túto výzvu odporca prevzal dňa 16.03.2012, ale nereagoval. Na základe uvedeného má navrhovateľka za to, že jej pracovný pomer stále trvá, ku dňu podania žaloby nebol zákonným spôsobom zrušený. Odporca navrhovateľke žiadnu prácu neprideľuje. Predmetom tohto konania je zaplatenie náhrady mzdy zo strany odporcu za obdobie, počas ktorého na Okresnom súde Trenčín medzi účastníkmi konania prebiehalo konanie sp.zn. 22C/23/2011, t.j. za obdobie od januára 2011 do augusta 2011 s príslušenstvom. Pretože výzvu na pridelovanie práce doručila navrhovateľka odporcovi v decembri 2010, za rozhodujúce obdobie je možné považovať 3. kalendárny štvrtrok roku 2010. Pretože v tomto čase bola navrhovateľka dočasne práceneschopná, výška náhrady mzdy, ktorú si v konaní uplatňuje, je vyčíslená ako pravdepodobný zárobok nasledovne: júl 2010- 21 pracovných dní x 8 hodín x 2,- €, t.j. 336,- €; august 2010- 22 pracovných dní x 8 hodín x 2,- €, t.j. 352,- €; september 2010- 20 pracovných dní x 8 hodín x 2,- €, t.j. 320,- €; z čoho priemer predstavuje sumu 336,- €.

Odporca sa k návrhu písomne nevyjadril.

Súd vec prejednal na viacerých pojednávaniach. Pojednávanie, na ktorom došlo k vyhláseniu rozsudku, súd vykonal v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti odporcu, ktorý hoci bol na pojednávanie riadne predvolaný, svoju neúčasť neospravedlnil a nepožiadaval z dôležitých dôvodov o odročenie pojednávania. Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, oboznámením sa s pracovnou zmluvou zo dňa 16.10.2009, rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. k. 22C/23/2011-40 zo dňa 13.01.2012, rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. k. 2T/156/2013-113 zo dňa 05.06.2014, výzvou na pridelovanie práce a na zaplatenie náhrady mzdy zo dňa 15.03.2012, potvrdením zamestnávateľa na účely nároku na dávku v nezamestnanosti, spisom Okresného súdu Trenčín sp.zn. 22C/23/2011, spisom Okresného súdu Trenčín sp.zn. 2T/156/2013, ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

Z pracovnej zmluvy uzavretej medzi odporcom ako zamestnávateľom a navrhovateľkou ako zamestnancom dňa 16.10.2009 súd zistil, že odporca prijal navrhovateľku do zamestnania na pozíciu čašníčka, a to na dobu neurčitú s 3 mesačnou skúšobnou dobou a s dojednanou mzdou vo výške 2,- € za hodinu s nástupom do zamestnania ku dňu 19.10.2010. Splatnosť mzdy bola v pracovnej zmluve dojednaná vždy najneskôr do 17. dňa nasledujúceho mesiaca.

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. k. 22C/23/2011-40 zo dňa 13.01.2012 bolo určené, že skončenie pracovného pomeru odporcom okamžite zo dňa 21.12.2010 a skončenie pracovného pomeru odporcom okamžite zo dňa 30.12.2010, doručené navrhovateľke, sú neplatné. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke náhradu mzdy vo výške 96,- € za obdobie od 23.12.2010 do 31.12.2010 s úrokom z omeškania 9% ročne od 18.01.2011 do zaplatenia. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 20.02.2012. Žalobný návrh bol odporcovi doručený dňa 15.06.2011.

V spise sp.zn. 22C/23/2011 sa nachádza výzva, ktorou navrhovateľka dňa 22.12.2010 vyzvala odporcu na pridelovanie práce v zmysle pracovnej zmluvy.

Výzvou na pridelovanie práce, na zaplatenie náhrady mzdy a návrhu na mimosúdne vyrovnanie zo dňa 15.03.2012 navrhovateľka opakovane vyzvala odporcu na pridelovanie práce na základe pracovnej zmluvy zo dňa 16.10.2009 a na zaplatenie príslušnej náhrady mzdy. Odporca výzvu prevzal dňa 16.03.2012.

Podľa potvrdenia zamestnávateľa zo dňa 17.01.2011 na účely nároku na dávku v nezamestnanosti trval pracovný pomer navrhovateľky u odporcu od 19.10.2009 do 04.01.2011. Navrhovateľka bola dočasne práceneschopná od 24.02.2010 do 12.12.2010.

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. k. 2T/156/2013-113 zo dňa 05.06.2014 bol obžalovaný - odporca uznaný za vinného, že ako fyzická osoba H. W., s miestom podnikania J. Kalinčiaka 481/9, 01841 Dubnica nad Váhom, IČO: 17 846 340, číslo živnostenského registra 302-2282, ktorý je zamestnávateľom, v deň splatnosti nevyplatil svojej zamestnankyni J. B., pracujúcej v prevádzke S. - C., náhradu mzdy za obdobie od 16.06.2011, keď bol obvinenému doručený návrh poškodenej z Okresného súdu Trenčín o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru s uplatnením náhrady mzdy do 09.11.2012, kedy obvinený ukončil živnosť, a to vo výške 4 242,60 €, na ktorej vyplatenie mala nárok, pričom v deň splatnosti mal dostatok finančných prostriedkov na ich vyplatenie a tieto nevyhnutne nepotreboval na zabezpečenie chodu svojej podnikateľskej činnosti, čím spôsobil poškodenej škodu vo výške 4 242,60 €, teda ako fyzická osoba, ktorá je zamestnávateľom, nevyplatil svojmu zamestnancovi náhradu mzdy, na ktorej vyplatenie mal zamestnanec nárok, v deň ich splatnosti, hoci v tento deň mal peňažné prostriedky na ich výplatu, ktoré nevyhnutne nepotreboval na zabezpečenie činnosti zamestnávateľa, ktorý je fyzickou osobou a spôsobil tak väčšiu škodu, čím spáchal prečin nevyplatenia mzdy a odstúpného podľa § 214 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona. Za to bol odsúdený na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky, ktorý výkon trestu mu bol podmienenečne odložený na skúšobnú dobu 3 roky. Zároveň bola odporcovi uložená povinnosť uhradiť poškodenej - navrhovateľke škodu vo výške 4 242,60 €.

Súčasťou trestného spisu Okresného súdu Trenčín sp.zn. 2T/156/2013 je aj znalecký posudok znalca J. A. V. z odboru ekonómia a manažment, odvetvie účtovníctvo a daňovníctvo č. 04/2013 a dodatok č. 1 k tomuto znaleckému posudku, z ktorého okrem iného vyplýva, že hrubá mzda navrhovateľky za mesiace január 2011 až október 2012 predstavovala sumu 336,- € mesačne. Nakoľko navrhovateľka bola dlhodobo práceneschopná od 24.02.2010 do 12.12.2010 a do práce mala nastúpiť na základe výzvy na pridelenie práce, pre určenie výšky náhrady mzdy bol použitý pravdepodobný zárobok podľa § 134 ods. 3 Zákonníka práce, a to vo výške 336,- € mesačne. Celková nevyplatená hrubá mzda za obdobie od 02.07.2010 do 08.11.2012 bola vo výške 7 568,- €.

Navrhovateľka na pojednávaní uviedla, že k odporcovi nastúpila v novembri 2009. V marci 2010 začala PN-ku. V marci 2010 jej výpoveď nebola doručená. Výpovede jej boli doručené až v decembri, a to výpoveď zo dňa 21.12.2010 a zo dňa 30.12.2010. Nie je taktiež pravda, že by odporcovi nepredkladala napr. ukončenie PN-ky alebo iné doklady. Ukončenie PN riadne odovzdala na sociálnej poisťovni a informovala o tom aj odporcu, následne mu ho odovzdala do vlastných rúk. Potom, ako obdržala prvé okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 21.12.2010, obrátila sa na inšpektorát práce a na ich radu odporcovi telefonovala s tým, aby sa dohodli, že ukončia pracovný pomer dohodou a odporca jej vyplatí odstúpné vo výške dvoch plátov. S uvedeným odporca nesúhlasil, a preto sa obrátila na súd.

Odporca na pojednávaní uviedol, že navrhovateľka ako zamestnankyňa si neplnila riadne svoje povinnosti, dokonca mu nedoložila ukončenie svojej PN. K rozviazaniu pracovného pomeru okamžite pristúpil 3-krát po sebe. Prvé okamžité skončenie pracovného pomeru bolo z marca 2010, ktoré si aj riadne prevzala. Následne okamžite skončil pracovný pomer s navrhovateľkou 21.12.2010, čo si však navrhovateľka odmietla prevziať. Okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 30.12.2010 si navrhovateľka riadne prevzala a ku dňu 10.01.2011 má odporca ako zamestnávateľ vysporiadané voči navrhovateľke ako zamestnankyni všetky záväzky. Pokiaľ sa neodvolal voči rozsudku tunajšieho súdu č. k 22C/23/2011 zo dňa 13.01.2012, je to z toho dôvodu, že na to zabudol. Navrhovateľka bola u neho zamestnaná od 16.10.2009 s nástupom do práce 19.10.2009. Niekedy v marci 2010 začala navrhovateľka čerpať PN-ku, a vtedy s ňou ukončil pracovný pomer tak, že jej zaslal okamžité skončenie pracovného pomeru. Dôvod, prečo opakovane v decembri zaslal navrhovateľke okamžité skončenie pracovného pomeru, je ten, že jeho ekonóm ho pomýlil, tvrdil mu, že navrhovateľka je v ochrannnej dobe z dôvodu PN. Naštudoval si to a je toho názoru, že rozviazanie pracovného pomeru z marca je platné. Navrhovateľka mu ukončenie PN-ky odovzdala na námestí v F.. Potom sa rozhodol s ňou ukončiť - tak ako mu poradil ekonóm - pracovný pomer, pričom dňa 21.12.2010, kedy si mala navrhovateľka

osobne od neho prevziať toto okamžité skončenie pracovného pomeru na námestí pri R. v F. nad M., sa navrhovateľka zachovala tak, že zobrala nielen svoj rovnopis okamžitého skončenia pracovného pomeru, ale aj jeho, na ktorom mala podpísať prevzatie. Preto následne uvedené okamžité skončenie pracovného pomeru zaslal navrhovateľke ešte aj poštou, čo navrhovateľka prevzala 30.12.2010. Všetky uvedené listiny, t. j. aj okamžité skončenie pracovného pomeru z marca 2010 má jeho ekonóm. Navrhovateľka sa od doby nástupu na PN-ku až dodnes nedostavila do zamestnania. On nevyzýval navrhovateľku, aby nastúpila do práce, lebo nechcel, aby u neho pracovala. To ona sa domáhala telefonicky, aby ju naďalej zamestnával. Navrhovateľka by u neho aj tak nemohla pracovať, nakoľko bola PN práve z toho dôvodu, že má problémy s chrbticou. Na prevádzke je potrebné zdvíhať bedničky a manipulovať so sudmi, čo je záťaž na chrbticu. Doklady o skončení pracovného pomeru navrhovateľky z marca 2010 nemá, tieto boli zlikvidované, pretože navrhovateľka bola PN.

Podľa § 252g ods. 1 z.č. 311/2001 Z.z. Zákonník práce ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj pracovnoprávne vzťahy, ktoré vznikli pred 1. septembrom 2011. Právne úkony urobené pred 1. septembrom 2011 a nároky, ktoré z nich vznikli, sa posudzujú podľa právnej úpravy účinnej do 31. augusta 2011.

Pretože pracovnoprávny vzťah medzi účastníkmi vznikol a okamžité skončenia pracovného pomeru zo dňa 21.12.2010 a zo dňa 30.12.2010 boli urobené pred 01.09.2011, súd na vec aplikoval ustanovenia Zákonníka práce, účinné do 31.08.2011.

Podľa § 79 ods. 1 z.č. 311/2001 Z.z. Zákonník práce v znení účinnom do 31.08.2011 (ďalej len „Zákonník práce“), ak zamestnávateľ dal zamestnancovi neplatnú výpoveď alebo ak s ním neplatne skončil pracovný pomer okamžite alebo v skúšobnej dobe a ak zamestnanec oznámil zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby ho naďalej zamestnával, jeho pracovný pomer sa nekončí, s výnimkou, ak súd rozhodne, že nemožno od zamestnávateľa spravodlivo požadovať, aby zamestnanca naďalej zamestnával. Zamestnávateľ je povinný zamestnancovi poskytnúť náhradu mzdy. Táto náhrada patrí zamestnancovi v sume jeho priemerného zárobku odo dňa, keď oznámil zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnávaní, až do času, keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci alebo ak súd rozhodne o skončení pracovného pomeru.

Podľa § 79 ods. 2 Zákonníka práce, ak celkový čas, za ktorý by sa mala zamestnancovi poskytnúť náhrada mzdy, presahuje 12 mesiacov, môže súd na žiadosť zamestnávateľa jeho povinnosť nahradiť mzdu za čas presahujúci 12 mesiacov primerane znížiť, prípadne náhradu mzdy zamestnancovi vôbec nepriznať.

Podľa § 134 ods. 1 Zákonníka práce priemerný zárobok na pracovnoprávne účely (ďalej len "priemerný zárobok") zisťuje zamestnávateľ zo mzdy zúčtovanej zamestnancovi na výplatu v rozhodujúcom období a z obdobia odpracovaného zamestnancom v rozhodujúcom období.

Podľa § 134 ods. 2 Zákonníka práce rozhodujúcim obdobím je kalendárny štvrťrok predchádzajúci štvrťroku, v ktorom sa zisťuje priemerný zárobok. Priemerný zárobok sa zisťuje vždy k prvému dňu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po rozhodujúcom období a používa sa počas celého štvrťroka, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 134 ods. 3 Zákonníka práce, ak zamestnanec v rozhodujúcom období neodpracoval aspoň 22 dní alebo 170 hodín, používa sa namiesto priemerného zárobku pravdepodobný zárobok. Pravdepodobný zárobok sa zisťuje zo mzdy, ktorú zamestnanec dosiahol od začiatku rozhodujúceho obdobia, alebo zo mzdy, ktorú by zrejme dosiahol.

Podľa § 517 ods. 2 z.č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona

povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.01.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 103 z.č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) kedykoľvek za konania prihlíada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 veta prvá O.s.p., ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Podľa § 159 ods. 3 O.s.p. len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Právne súd vec posúdil podľa vyššie citovaných ustanovení zákona a ustálil, že žalobný návrh je dôvodný.

Predloženou pracovnou zmluvou navrhovateľka v konaní bezpečne preukázala, že medzi ňou ako zamestnancom a odporcom ako zamestnávateľom vznikol pracovnoprávny vzťah, na základe ktorého bol odporca povinný vyplatiť navrhovateľke za vykonanú prácu mzdu. Odporca sa síce pokúsil tento pracovnoprávny vzťah ukončiť, avšak v konaní bolo na základe rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 22C/23/2011-40 zo dňa 13.01.2012 zistené, že súd určil, že skončenie pracovného pomeru odporcom okamžite zo dňa 21.12.2010 a skončenie pracovného pomeru odporcom okamžite zo dňa 30.12.2010, doručené navrhovateľke, sú neplatné. S poukazom na judikát Najvyššieho súdu SR - uznesenie sp.zn. 1Cdo 44/2010 zo dňa 31.01.2012, publikovaný pod č. R40/2013, podľa ktorého pokiaľ už bola v občianskoprávnom konaní právoplatne vyriešená určitá otázka hmotnoprávneho vzťahu účastníkov, je súd v inom konaní, v ktorom má tú istú otázku posúdiť ako prejudiciálnu, viazaný jej skorším posúdením, súd musel z uvedených záverov Okresného súdu Trenčín č. k. 22C/23/2011-40 zo dňa 13.01.2012 vychádzať pri posúdení nároku navrhovateľky na náhradu mzdy.

S poukazom na uvedené súd konštatoval, že skončenie pracovného pomeru odporcom okamžite zo dňa 21.12.2010 a skončenie pracovného pomeru odporcom okamžite zo dňa 30.12.2010, doručené navrhovateľke, sú neplatné. Z toho dôvodu je odporca povinný navrhovateľke ako svojej zamestnankyni poskytnúť náhradu mzdy podľa § 79 ods. 1 Zákonníka práce v znení účinnom do 31.08.2011. Pokiaľ odporca tvrdil, že navrhovateľke doručil okamžité skončenie pracovného pomeru už v marci 2010, túto listinu súdu nedoložil a svoje tvrdenie tak nepreukázal. Uvedená náhrada patrí navrhovateľke v sume jej priemerného zárobku odo dňa, keď oznámila zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnaní, t.j. odo dňa 22.12.2010 až do času, keď jej odporca umožní v práci pokračovať. Odporca síce v trestnom konaní sp.zn. 2T/156/2013 spochybnil doručenie výzvy na pridelovanie práce navrhovateľkou, avšak navrhovateľka v konaní sp.zn. 22C/23/2011 túto písomnú výzvu predložila. Zákon pritom nevyžaduje, aby zamestnanec oznámil zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnaní písomne. Sám odporca pri výsluchu v tomto konaní uviedol, že navrhovateľka ho v rozhodnom období opakovane telefonicky žiadala, aby ju zamestnával. Taktiež pri výsluchu v trestnom konaní dňa 31.10.2013 potvrdil, že v decembri 2010 mu navrhovateľka odovzdala žiadosť o čerpanie rodinnej dovolenky, a to napriek tomu, že jej povedal, že ju ďalej zamestnávať nechce. Z uvedeného je zrejmé, že navrhovateľka sa preukázateľne už v decembri 2010 od odporcu domáhala, aby ju naďalej zamestnával. Vzhľadom k tomu, že odporca v konaní nijakým spôsobom nepreukázal, že by pracovný vzťah s navrhovateľkou vôbec do dňa vyhlásenia

rozsudku (odhliadnuc od toho, že odporca ku dňu 09.11.2012 ukončil svoju podnikateľskú činnosť) akýmkoľvek právne relevantným spôsobom ukončil, navrhovateľke by patrila náhrada mzdy minimálne do dňa 09.11.2012. Nakoľko si však v konaní uplatnila iba nárok na zaplatenie náhrady mzdy za obdobie od januára 2011 do augusta 2011, súd nemohol ísť nad rámec jej návrhu.

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. k. 2T/156/2013-113 zo dňa 05.06.2014 bol odporca zaviazaný zaplatiť navrhovateľke náhradu mzdy za obdobie od 16.06.2011 do 09.11.2012 vo výške 4 242,60 €.

Z uvedených dôvodov, s prihliadnutím na to, že odporca podľa § 79 ods. 2 Zákonníka práce v znení účinnom do 31.08.2011 v konaní nepožiadaval, aby súd jeho povinnosť nahradiť navrhovateľke mzdu za čas presahujúci 12 mesiacov primerane znížil, prípadne jej náhradu mzdy vôbec nepriznal, súd navrhovateľke priznal náhradu mzdy aj za obdobie od 01.01.2011 do 15.06.2011 vo výške 1 856,- €.

Pri výpočte náhrady mzdy súd vychádzal z pravdepodobného zárobku navrhovateľky podľa § 134 ods. 3 Zákonníka práce v znení účinnom do 31.08.2011, keďže navrhovateľka bola v rozhodnom období (t.j. kalendárny štvrťrok predchádzajúci štvrťroku, v ktorom sa zisťuje priemerný zárobok - § 134 ods. 2 Zákonníka práce v znení účinnom do 31.08.2011, čiže júl 2010 až september 2010) práceneschopná. Keďže účastníci si v pracovnej zmluve zo dňa 16.10.2009 dojednali mzdu navrhovateľky 2,- €/hodinu brutto, navrhovateľka by za júl 2010 zrejme dosiahla zárobok 336,- € (21 pracovných dní x 8 hodín x 2,- €) za august 2010 zárobok 352,- € (22 pracovných dní x 8 hodín x 2,- €), za september 2010 zárobok 320,- € (20 pracovných dní x 8 hodín x 2,- €), z čoho priemer predstavuje sumu 336,- €/mesiac. Tieto závery súdu korešponujú aj so závermi znaleckého dokazovania v trestnom konaní sp.zn. 2T/156/2013, v ktorom znalkyňa Ing. A. V. z odboru ekonómia a manažment, odvetvie účtovníctvo a daňovníctvo určila, že hrubá mzda navrhovateľky za mesiace január 2011 až jún 2011 predstavovala sumu 336,- € mesačne.

Z tohto dôvodu súd navrhovateľke priznal náhradu mzdy aj za obdobie od 01.01.2011 do 15.06.2011 vo výške 1 856,- €, t.j. za 5 mesiacov (január 2011 až máj 2011) x 336,- € + 11 pracovných dní v júni 2011 (11 dní x 8 hodín x 2,- €/hodinu).

Odporca navrhovateľkou uplatnený nárok nezaplatil a je teda v omeškaní so zaplatením svojho peňažného záväzku, a to vždy odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti mzdy za ten-ktorý mesiac, dohodnutého v pracovnej zmluve (t.j. 18. dňa nasledujúceho mesiaca). Základná úroková sadzba ECB platná od 13.05.2009 do 12.04.2011 bola 1% a od 13.04.2011 do 12.07.2011 bola 1,5%. Navrhovateľke teda patrí úrok z omeškania 9% ročne zo sumy 336,- € brutto od 18.02.2011 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 336,- € brutto od 18.03.2011 do zaplatenia, 9,25% ročne zo sumy 336,- € brutto od 18.04.2011 do zaplatenia, 9,25% ročne zo sumy 336,- € brutto od 18.05.2011 do zaplatenia, 9,25% ročne zo sumy 336,- € brutto od 18.06.2011 do zaplatenia, 9,5% ročne zo sumy 176,- € brutto od 18.07.2011 do zaplatenia. Vzhľadom k tomu, že rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. k. 2T/156/2013-113 zo dňa 05.06.2014 nebolo rozhodnuté o uplatnenom nároku navrhovateľky na úrok z omeškania z náhrady mzdy za obdobie od 16.06.2011 do 31.08.2011, súd navrhovateľke priznal aj uplatnený úrok z omeškania vo výške 9,5% ročne zo sumy 160,- € brutto od 18.07.2011 do zaplatenia, 9,5% ročne zo sumy 336,- € brutto od 18.08.2011 do zaplatenia, 9,5% ročne zo sumy 336,- € brutto od 18.09.2011 do zaplatenia.

Vo zvyšku, t.j. v časti o zaplatenie sumy 832,- €, musel súd konanie zastaviť z dôvodu prekážky veci rozsúdenej podľa § 159 ods. 3 v spojení s § 103 a § 104 ods. 1 veta prvá O.s.p., pretože, ako je uvedené vyššie, rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. k. 2T/156/2013-113 zo dňa 05.06.2014 bol odporca zaviazaný zaplatiť navrhovateľke náhradu mzdy za obdobie od 16.06.2011 do 09.11.2012 vo výške 4 242,60 €.

Súčasťou rozsudku je i výrok o trovách konania.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

O trovách konania vo vzťahu k časti, v ktorej bolo konanie zastavené (o zaplatenie sumy 832,- €), súd rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p.. Konanie bolo v tejto časti zastavené výlučne z dôvodu, že o predmetnej časti konania už skôr rozhodol Okresný súd Trenčín v trestnom rozsudku č. k. 2T/156/2013-113 zo dňa 05.06.2014, a to tak, že odporcu zaviazal zaplatiť navrhovateľke náhradu mzdy za obdobie od 16.06.2011 do 09.11.2012. Návrh v tejto veci bol teda podaný dôvodne a len v dôsledku správania sa odporcu, pre ktoré muselo vo veci prebehnúť aj trestné konanie, bola táto časť súdneho konania zastavená.

O trovách konania vo zvyšku súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., v ktorej časti úspešnej navrhovateľke vzniklo voči neúspešnému odporcovi právo na náhradu trov aj tejto časti konania.

Odporca je tak povinný zaplatiť navrhovateľke náhradu trov celého konania.

Trovy konania navrhovateľky sú tvorené výlučne trovami právneho zastúpenia podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“). Advokátka navrhovateľky vykonala vo veci 5 úkonov právnej služby á 111,21 € podľa § 14 ods. 1, písm. a/, c/, resp. § 13a ods. 1 písm. c/, d/ vyhlášky v znení účinnom ku dňu poskytnutia právnej služby (príprava a prevzatie veci, spísanie žaloby 03.04.2012, účasť na pojednávaniach súdu 18.10.2012, 07.03.2014 a 12.08.2014). Podľa § 16 ods. 3 vyhlášky jej patrí aj 3 x režijný paušál á 7,63 € za úkony v roku 2013, 2 x režijný paušál á 8,04 € za úkony v roku 2014. Ďalej advokátke navrhovateľky patrí náhrada za stratu času podľa § 17 ods. 1 vyhlášky za cestu na pojednávanie súdu dňa 18.10.2012 2 polhodiny á 12,72 €, dňa 07.03.2013 2 polhodiny á 13,40 € a dňa 12.08.2014 2 polhodiny á 13,40 €. Taktiež jej patrí náhrada cestovných výdavkov podľa § 15 ods. 1 vyhlášky za cestu na pojednávanie súdu dňa 18.10.2012, 07.03.2013 a 12.08.2014 za trasu Dubnica nad Váhom - Trenčín a späť, t.j. 32 km nasledovne: za cestu dňa 18.10.2012 paušálna náhrada 5,86 € (32 km x 0,183 €) + náhrada za spotrebované PHM 3,81 € (32 km x spotreba 7,5 l/100 km x cena PHM 1,587 €/l); za cestu dňa 07.03.2014 paušálna náhrada 5,86 € + náhrada za spotrebované PHM 3,44 € (32 km x spotreba 7,5 l/100 km x cena PHM 1,435 €/l); za cestu dňa 12.08.2014 paušálna náhrada 5,86 € + náhrada za spotrebované PHM 4,41 € (32 km x spotreba 9,6 l/100 km x cena PHM 1,437 €/l); spolu suma 29,24 €. Trovy právneho zastúpenia navrhovateľky tak predstavujú spolu sumu 703,30 €, na ktorých zaplatenie súd zaviazal odporcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.